

V. KRONIKA

KONKURS HISTORYCZNOPRAWNY IM. MICHAŁA SZANIECKIEGO

Podczas konferencji historycznoprawnej, odbytej 16 - 18 IX 1983 r. w Czarnym Potoku koło Krynicy, w nieoficjalnych już rozmowach, prowadzonych po wyczerpaniu porządku obrad, poruszono kwestię celowości kontynuowania dorocznych ogólnopolskich „Olimpiad historycznoprawnych im. Michała Szanieckiego”. Wyrażono zwłaszcza pogląd, że poziom tychże Olimpiad uległ w ostatnich latach istotnemu obniżeniu. Stało się tak nie dlatego, iżby sama instytucja była wadliwie pomyślana; przeciwnie, od 1966 r. spełniała ona istotne zadania, budząc wśród młodzieży studenckiej głębsze zainteresowania historią prawa oraz aktywizując studenckie koła naukowe. Ogólnopolski finał tych konkursów, wobec poważnych różnic programowych w zakresie wykładu przedmiotów historycznoprawnych w poszczególnych ośrodkach, stracił jednak rację bytu. Wystąpiły też pewne negatywne zjawiska wśród samej młodzieży, która zaczęła traktować Olimpiady nie jako okazję do porównania swej wiedzy, ale jako możliwość wcześniejszego uzyskania zaliczeń lub złożenia egzaminów, bez ryzyka oceny niedostatecznej.

W związku z tym sformułowane zostały propozycje, aby:

a) Zrezygnować z ogólnopolskiego finału „Olimpiady historycznoprawnej”; ośrodki, które zechciałyby utrzymać tę imprezę, mogłyby ją nadal organizować w skali wydziałowej, zgodnie z własnym programem wykładu.

b) W miejsce ogólnopolskiej „Olimpiady historycznoprawnej” powołać do życia „Konkurs historycznoprawny im. Michała Szanieckiego”. Na konkurs ten, odbywany corocznie jesienią, poszczególne ośrodki wysyłałyby wyselekcjonowane, najlepsze prace magisterskie bądź dyplomowe, a nawet — według uznania — wybitne prace seminaryjne. Jury, złożone z przedstawicieli ośrodków w konkursie uczestniczących, oceniałoby te prace w czterech sekcjach, mianowicie: 1) Prawa rzymskiego, 2) Powszechnej historii prawa, 3) Historii prawa polskiego, 4) Historii doktryn politycznych i prawnych. Nagrody, przyznawane w poszczególnych sekcjach, nosiłyby imiona badaczy zasłużonych dla rozwoju tych dyscyplin.

c) Studenckie koła naukowe, które były współorganizatorami „Olimpiad historycznoprawnych”, niezależnie od tego czy zechciałyby je kontynuować w skali wydziałowej, mogłyby stać się także współorganizatorami niniejszego konkursu. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż praca studenckich kół naukowych — przynajmniej w dziedzinie historii prawa — wymaga aktywizacji.

Na propozycje te większość ośrodków odpowiedziała pozytywnie, potwierdzając fakt obniżenia się poziomu „Olimpiad” i potrzebę ich reorganizacji. Aprobowano myśl, aby w nazwie konkursu zachować imię zasłużonego animatora ruchu studenckich kół naukowych, prof. dr. Michała Szanieckiego. Podkreślono przy okazji konieczność udzielenia pomocy studenckim koleom naukowym, w ostatnich latach zaledwie wegetującym. Zwrócono uwagę na potrzebę opracowania możliwie jasnego regulaminu konkursowego.

Pierwszy „Konkurs historycznoprawny im. Michała Sczanieckiego”, poprzedzony naradą nad regulaminem, planowany jest na koniec 1984 r. w Instytucie Historyczno-Prawnym Uniwersytetu Jagiellońskiego.

STANISŁAW GRODZISKI (Kraków)

ZAKŁAD HISTORII PRAWA NIEMIECKIEGO W POLSCE

W Instytucie Nauk Historyczno-Prawnych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu powołano z dniem 1 października 1983 r. do życia pierwszy w kraju Zakład Historii Prawa Niemieckiego w Polsce. Powołanie Zakładu jest wyrazem uznania dla zasług toruńskiego środowiska historycznoprawnego w badaniach nad recepcją prawa niemieckiego w Polsce, a także wydarzeniem, które stworzy korzystniejsze organizacyjne ramy dla rozwoju tych badań w przyszłości. Kierownikiem Zakładu jest prof. dr hab. Stanisław Salmonowicz.

HABILITACJA DRA WIESŁAWA KOZUBA-CIEMBRONIEWICZA

Dnia 17 października 1983 r. odbyło się na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie kolokwium habilitacyjne adiunkta w Zakładzie Historii Doktryn Politycznoprawnych UJ, dra Wiesława Kozuba-Ciembroniewicza. Podstawą przewodu była rozprawa pt. *Socjaldemokratyczna Partia Austrii w latach 1919 - 1945*. Recenzentami byli: prof. dr hab. Antoni Czubiński (UAM), prof. dr hab. Henryk Olszewski (UAM) oraz prof. dr hab. Marian Zgórniak (UJ).

Rada Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego nadała drowi Wiesławowi Kozubowi-Ciembroniewiczowi stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie historii doktryn politycznoprawnych.

OBRONY PRAC DOKTORSKICH

Dnia 15 listopada 1983 r. odbyło się posiedzenie Rady Wydziału Prawa i Administracji UMK, na którym odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgra Zbigniewa Naworskiego na temat: *Sejmik generalny Prus Królewskich w okresie panowania Wazów. Struktura i tok obrad*.

Promotorem pracy był doc. dr hab. Ryszard Łaszewski, recenzentami zaś: prof. dr Kazimierz Orzechowski (Uniwersytet Wrocławski) oraz doc. dr hab. Janusz Małek (UMK).

Po obronie, na posiedzeniu niejawnym, postanowiono jednogłośnie nadać mgrowi Zbigniewowi Naworskiemu tytuł doktora nauk prawnych.

*

W dniu 17 stycznia 1984 r. na posiedzeniu Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgra Krzysztofa Krasowskiego, starszego asystenta w Ka-

tedrze Historii Ustroju Państw Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Kandydat przedstawił rozprawę pt. *Próby unifikacji prawa wyznaniowego w II Rzeczypospolitej*, której promotorem był doc. dr hab. Jerzy Wiślocki (UAM), a recenzentami — prof. dr hab. Michał Pietrzak (UW) i ks. prof. dr hab. Marian Fąka (ATK).

Po wysłuchaniu autoreferatu, zapoznaniu się z opiniami recenzentów i dyskusji, Rada Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu w głosowaniu tajnym podjęła uchwałę o nadaniu mgrowi Krzysztofowi Krasowskiemu stopnia doktora nauk prawnych.

DARIUSZ MAKIŁŁA (Toruń), GRZEGORZ CZESZAK (Poznań)

